

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Ek/703/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118267053
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Baboľová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118267053.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Poľnohospodárske družstvo so sídlom v Žemberovciach, so sídlom 935 02 Žemberovce, IČO: 00 195 413, právne zast.: JUDr. Ján Kurička, so sídlom Bernolákova ul. 2, 934 01 Levice, proti povinnému: I. W., nar.: XX.XX.XXXX, trvalý pobyt Q.. P. F. XXX/XXX, XXX XX G., o vymoženie 149,16 EUR, vedenej u súdneho exekútora Mgr. Ivana Jambora, so sídlom exekútorského úradu Farská 5, 949 01 Nitra, pod sp. zn.: EX 240/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a** .

II. Oprávnený **m á** voči povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 17,51 EUR, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20.04.2018 domáhal od povinného vymoženiu 149,16 EUR a to na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Levice sp. zn.: 7C/231/2016 zo dňa 19.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2017 a vykonateľnosť dňa 04.12.2017 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu, vydal dňa 14.05.2018 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Ivanovi Jamborovi, so sídlom exekútorského úradu Farská 5, 949 01 Nitra, ktorý ju vedie pod sp. zn.: EX 240/18.

3. Súdny exekútor dňa 18.07.2018 predložil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom spolu s vyjadrením oprávneného.

4. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že exekučný titul na podklade, ktorého sa vedie predmetná exekúcia je nevykonateľný z dôvodu, že nenadobudol platnosť z titulu uplatnenej sťažnosti v zákonnej lehote. Okresný súd Levice, ktorý vydal predmetný exekučný titul rozhodol až následne dňa 10.11.2017, z ktorého ale nevyplýva žiadna lehota pre úhradu čiastky vo výške 149,16 EUR a nie je možné presne identifikovať lehotu v ktorej má byť povinnosť uložená rozhodnutím splnená. Povinný v ďalšom bode uviedol, že súdnym exekútorom zaslané upovedomenie o začatí exekúcie nie je vystavené v zmysle príslušného zákona (Exekučného poriadku) a to z dôvodu, že chýba jasné zadefinovanie spôsobu vymáhania príslušnej čiastky vo výške 149,16 EUR a teda keďže ide o čiastku, ktorá v žiadnom prípade nepresahuje sumu 2.000,- EUR tak ako je zadefinované v tomto zákone a teda spôsob vymáhania, ktorý odpovedá tzv. drobnej exekúcii a jemu odpovedajúci spôsob vymáhania musí byť jasne zadefinovaný čo v tomto prípade nie je. Ďalej povinný uviedol, že vymáhaný nárok nijako nezodpovedá takej čiastke aby povinný musel urobiť prehlásenie o svojom majetku, tak ako ho súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie žiada urobiť do siedmych dní od prevzatia predmetného upovedomenia. Povinný toto konanie súdneho exekútora považuje za šikanovanie. Podľa názoru

povinného súdny exekútor ho nijako neupovedomuje v upovedomení o začatí exekúcie o trestno-právnej zodpovednosti v prípade takéhto odopretia poskytnutia vyhlásenia o majetku tak ako to predpisuje § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. Povinný má za to, že oprávnený dlhuje niekoľkonásobne vyššiu sumu osobe povinnej v tomto konaní a preto žiada súd aj z toho dôvodu o zastavenie tohto konania. Peňažný dlh, ktorý niekoľkonásobne prevyšuje vymáhaný nárok povinnej v tomto konaní vychádza z nasledovných skutočností a to z rozhodnutia Okresného súdu Levice pod sp. zn.: 11C/115/2016-47, v ktorom sa uvádza, aby povinný nenakladal so svojím majetkom až do právoplatného rozhodnutia súdu a aby umožnil oprávnenému užívanie majetku, ktorého vlastníkom je povinný v tomto konaní. V tejto súvislosti povinný poukazuje na § 671 Občianskeho zákonníka. Ako ďalšiu skutočnosť povinný uviedol, že oprávnený dlhuje povinnému hodnotu nájomného za užívanie pôdy, ktorej je vlastníkom za obdobie roka 2016 a roka 2017 a z toho dôvodu povinný podal dňa 18.01.2018 na Okresnom súde v Leviciach vzájomnú žalobu vedenú pod sp. zn.: 11C/115/2016, 7C/231/2016 (obidve tieto konania pojednávajú o tých istých pozemkoch a nájmomnom vzťahu medzi povinným a oprávneným), kde si uplatňuje okrem iného aj peňažnú odplatu za nájomné v zmysle vzájomného započítania. O dlhujúcom nájmomnom oprávneného, povinný predložil aj notársku zápisnicu za účelom zbavenia sa zodpovednosti ako dlžníka. Na základe vyššie uvedených skutočností povinný žiada príslušný súd, aby zohľadnil túto skutočnosť s ohľadom na potenciálnu možnosť započítania pohľadávok v zmysle § 61e a § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku, pričom týmito skutočnosťami chce povinný poukázať na to, že práve oprávnený je skutočným dlžníkom voči povinnému. Podľa názoru povinného je týmto naplnený aj § 39 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku, kde dlžník - oprávnená osoba v exekučnom konaní je zároveň poddlžníkom alebo tzv. treťou osobou. Povinný žiada súd aby zhodnotil aj tú skutočnosť, že súdne konanie pod sp. zn.: 11C/115/2016, ktoré zakladá spor o užívanie predmetných pozemkov a neúspech povinného pod sp. zn.: 7C/231/2016 presvedčí súd podaným návrhom na neodkladné opatrenie a právo svoje pozemky užívať, ktoré ale Okresný súd Levice zamietol a z ktorého vyplýva vymáhaný nárok vo výške 149,16 EUR pre oprávneného. Povinný uviedol aj skutočnosť, že v konaní pod sp. zn.: 11C/115/2016, ktoré tento spor o pozemky pojednáva došlo ku porušeniu základného práva povinnej na prejednanie veci bez prietahov, pričom k tomu povinný uviedol, že doteraz o danom spore nie je rozhodnuté. Na záver povinný uviedol, že v zmysle § 48 Exekučného poriadku k návrhu na vykonanie exekúcie bráni skutočnosť, že nájomná odplata na strane oprávneného nebola naplnená voči povinnému a vyplýva práve z podanej vzájomnej žaloby zo dňa 18.10.2018 vrátane všetkých doplnení na Okresnom súde v Leviciach.

5. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu a to tak, že oprávnený nesúhlasí s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Oprávnený vo svojom vyjadrení sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že podanie povinného je nepreskúmateľné a zmätočné. Cieľom podania podľa názoru oprávneného je obštrukcia - oddialenie zaplataenia vymáhaného nároku. Oprávnený poukazuje na skutočnosť, že oprávnený nemá žiadnu splatnú pohľadávku vhodnú na vzájomné započítanie. Ďalej uviedol, že prílohy, ktoré povinný pripojil k návrhu na zastavenie exekúcie s vecou nesúvisia. K súdному konaniu vedenému na Okresnom súde v Leviciach pod sp. zn.: 11C/115/2016 oprávnený uviedol, že žalobu voči povinnej podal oprávnený a spor sa týka určenia neplatnosti odstúpenia od nájomnej zmluvy v zmysle § 667 Občianskeho zákonníka a k súdnému konaniu vedenému na Okresnom súde v Leviciach pod sp. zn.: 12C/3/2018, kde žalobu podal povinný a domáha sa okrem iného voči oprávnenému zaplataeniu fiktívnej pohľadávky v celkovej výške 6.479,- EUR oprávnený uviedol, že v obidvoch týchto konaniach nebolo vo veciach vytýčené ani prvé pojednávanie. V ďalšom bode svojho vyjadrenia oprávnený uviedol, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nešpecifikoval konkrétne ustanovenie § 61k Exekučného poriadku a tým sa jeho návrh stal nepreskúmateľný a nevznikol dôvod na odklad výkonu predmetného rozhodnutia. Na záver svojho vyjadrenia oprávnený uviedol, že navrhuje aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a zaviazal povinnú na zaplataenie trov právneho zastúpenia oprávneného v konaní o zastavení exekúcie vo výške 100 %.

6. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnila.

12. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadnuť len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

13. Súd skúmal opodstatnenosť dôvodov uvedených v návrhu povinného na zastavenie exekúcie a dospel k záveru, že exekučným titulom bol povinný zaviazaný voči oprávnenému na náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 149,16 EUR, ktorú mal povinný zaplatiť právnomu zástupcovi na bankový účet (uvedený vo výroku exekučného titulu) a to do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti exekučného titulu. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 7C/231/2016-111 zo dňa 10.11.2017 a vykonateľnosť dňa 04.12.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice 7C/231/2016-111 zo dňa 10.11.2017. Súd má za preukázané, že exekúcia vedená súdnym exekútorom sa začala dôvodne a voči povinnému sa vykonáva na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie poukazuje na to, že exekučný titul je nevykonateľný z dôvodu, že nenadobudol platnosť z titulu uplatnenej sťažnosti v zákonnej lehote. V tomto bode má súd za preukázané, že o sťažnosti bolo právoplatne rozhodnuté (zamietnutie sťažnosti) o čom svedčia aj doložky právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu. Exekučný súd nie je povinný skúmať či bola sťažnosť povinného uplatnená v zákonnej lehote. Na túto skutočnosť prihliada všeobecný súd, ktorý o predmetnej sťažnosti rozhodoval. Lehotu určenú na zaplatenie vymáhanej sumy vo výške 149,16 EUR mal povinný určenú vo výroku exekučného titulu t. j. do troch dní od právoplatnosti. Keďže do tejto lehoty povinný nevykonával to čo mu ukladá právoplatný exekučný titul, rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť. K ďalším uvedeným tvrdeniam, ktoré uviedol povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie súd uvádza, že dôvodom na zastavenie exekúcie nemôže byť ani námietka povinného ohľadom uvedených chýb v upovedomení o začatí exekúcie. Skutočnosťami, ktoré bránia vymáhateľnosti

exekučného titulu je treba rozumieť akékoľvek právne skutočnosti, ktoré z hmotnoprávneho alebo procesnoprávneho hľadiska bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, ak sa nejedná o skutočnosti uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 písm. a) až c) Exekučného poriadku. Avšak za takúto skutočnosť nemožno považovať prípadnú chybu v upovedomení o začatí exekúcie. K tvrdeniu povinného, že oprávnený dlhuje povinnému niekoľkonásobne vyššiu sumu, považuje súd za nedôvodné, nakoľko toto nie je predmetom exekúcie. K požiadavke povinného, aby súd zohľadnil skutočnosť s ohľadom na možnosť započítania pohľadávok v zmysle § 61e a § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku súd uvádza, že povinný nepreukázal započítanie pohľadávok jednostranným (kompenzačným prejavom) a dôvodnými tvrdeniami. Súd k uvedenému uvádza, že započítací prejav sám o sebe nespôsobuje preukázanie zániku pohľadávky. Okrem započítacieho prejavu je povinný povinný preukázať súdu aj to, že pohľadávka, ktorú má voči oprávnenému, je existujúca a splňa požiadavky stanovené v § 580 a v § 581 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). K vyššie uvedenému súd uvádza, že kompenzačný prejav (právny úkon povinného) musí byť doručený oprávnenému, čo v tomto prípade nie je. Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 M Cdo 11/2008 zo dňa 26. 05. 2010, podľa ktorého: „V zmysle ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka započítanie je spôsobom zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné. Podmienkou započítania je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak (vzájomnosť pohľadávok). Plnenie musí byť rovnakého druhu a pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie. Pritom k započítaniu nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretli. Vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Musí ísť o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Na započítanie, ako jednostranný právny úkon, sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, pretože ho možno vykonať aj proti jeho vôli. Započítací prejav možno uplatniť po tom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu splatnosti pohľadávky, ktorá sa stala splatnou ako posledná. Vtedy dôjde k zániku pohľadávok v dôsledku započítania, a to v rozsahu, v akom sa navzájom kryjú. Ak je niektorá z nich vyššia, zaniká len do výšky započítavanej protipohľadávky.“ V zmysle uvedeného súd nemal nijakým spôsobom preukázanú existenciu pohľadávky povinného voči oprávnenému, ktorú by bolo možné započítať. Súd na záver uvádza, že prílohy, ktoré povinný priložil k návrhu na zastavenie exekúcie (uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn.: 11C/115/2016, o ktorom do dnešného dňa nie je ešte právoplatne rozhodnuté a notársku zápisnicu o úschove peňazí N 10/2018 zo dňa 26.03.2018 spísanú na notárskom úrade v Leviciach, notárkou JUDr. Yvetou Alsterovou) s exekučnou vecou nesúvisia.

14. Súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal skutočnosti, ktoré by predstavovali dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

15. Oprávnený si vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil trovy exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie, avšak v uvedenom podaní absentuje vyčíslenie odmeny za uvedený úkon právnej služby.

16. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

17. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

18. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby;

a ak ide o exekúciu na vymożenie práva na peňazné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

20. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

21. Tropy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania. Poukazujúc sa vyššie uvedené, účastník konania - oprávnený, ktorý mal plný úspech v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva alebo bránenie práva proti účastníkovi - povinnému, ktorý úspech nemal.

21. Súd zdôrazňuje, že za účelne vynaložené trovy konania považuje trovy právneho zastúpenia za jeden polovičný úkon právnej pomoci v zmysle § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky za vyjadrenie sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a 1 x režijné výdavky, t.j. 1 x 8,30 EUR + 1 x 9,21 EUR (režijný paušál za rok 2018) spolu 17,51 EUR.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie oprávneného, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania za polovičný úkon právnej služby vo výške 17,51 EUR, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.